

PATENTBESVÄRSRÄTTENS DOM

meddelad i Stockholm den 10 december 2014

Klagande

DN

Ombud: Urban Johansson
Mycklingsvägen 6, 894 30 Själevad

SAKEN

Patent på "Bullerdämpande system"

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Patent- och registreringsverkets (PRV) beslut den 23 januari 2012
angående patentansökan nr 1001078-3, se bilaga 1

DOMSLUT

Patentbesvärsrätten avslår överklagandet.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-450 39 00	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

**REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLT YRKANDE
M.M.**

Sedan DN ansökt om patent på "Bullerdämpande system" avslog PRV genom det överklagade beslutet patentansökan med motiveringen att patentkraven inte innehöll bestämda uppgifter, att beskrivningen inte var så tydlig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen och att uppfinningen saknade uppfinningshöjd i förhållande till känd teknik.

I beslutet hänvisade PRV till teknik känd genom dokumenten SE 510991 C2 (D1), GB 2170853 A (D2), DE 19802306 A1 (D3) och GB 2386621 A (D4).

Uppfinningen

Av beskrivningen framgår i huvudsak följande om uppfinningens tekniska område och bakgrund samt ändamålen med uppfinningen.

Uppfinningen avser ett bullerdämpande system. I många sammanhang föreligger behov av att minska buller och andra störande ljud som avges från någon typ av anläggning, maskin, arbetsplats eller liknande. För att minska det avgivna bullrets negativa påverkan på omgivningen har ett antal bullerdämpande anordningar såsom bullerdämpande plank, väggar, vallar och liknande tagits fram. Dessa konstruktioner har dock nackdelen att dessa är av en mera permanent karaktär som tar lång tid att anlägga och dessutom är svåra att förflytta.

Vid arbetsplatser såsom byggarbetsplatser, väg- och gatuarbeten och liknande föreligger temporära behov av att minska buller. Vid byggarbetsplatser i närheten av bostäder och liknande, där exempelvis renovering och liknande arbeten utförs, får (bör) arbete enbart utföras under viss tid på dygnet. Detta förorsakat av att det avgivna bullret stör de boende och verksamma i omgivningen till arbetsplatsen. Om bullret kan dämpas effektivt är det möjligt att den tillgängliga tiden för arbetets utförande under dygnets 24 timmar kan ökas, vilket i sin tur medför att arbetet kan utföras snabbare och mera kostnadseffektivt.

Ett specifikt problem vid en byggarbetsplats, eller andra bulleravgivande arbetsplatser, i städers gatumiljöer är att det råder brist på utrymme för att anlägga bullerskydd i enlighet med tidigare känd teknik. Att exempelvis anlägga ett separat bullerskydd intill en byggnadsställning medges vanligen inte av utrymmesskäl i städers gatumiljöer. Detta medför vanligen att ett bullerskydd inte sätts upp vid arbetsplatser i gatumiljö och att arbetet därigenom vanligen begränsas till att utföras endast under vissa tider.

Ett stort problem med att ansluta bullerskydd till byggnadsställningar och liknande vid byggarbetsplatsen är att byggnadsställningen både ska fungera som vanlig byggnadsställning samt utgöra struktur för uppbärande av bullerskyddet. Det huvudsakliga problemet utgörs av att infästningen av bullerskyddet till byggnadsställningens rörkonstruktion är problematisk. Befintliga anslutningsorgan och fästorgan är inte anpassade och lämpliga för att fästa bullerskyddet till ställningen.

Ett ytterligare problem med att ansluta materialskikt, såsom väderskydd, på utsidan av en byggnadsställning är att kända konstruktioner av anslutningsorgan (fästorgan med vilka materialskiktet ansluts till byggnadsställningen) kräver att monteringsarbetet delvis sker från utsidan av väderskyddet. Vid högre höjder kan det vara omöjligt och synnerligen riskabelt att montera anslutningsorganen till väderskydden från utsidan av väderskyddet.

Ett ytterligare problem med befintliga konstruktioner av anslutningsorgan, avsedda att användas till att fästa materialskikt till byggnadsställningars utsida, är att dessa innefattar lösa detaljer vilka i samband med montering och demontering kan tappas och falla ner och skada personer under och i närheten av byggnadsställningen. De lösa delarna försvårar även arbetet för montörerna.

Ett ytterligare problem med att ansluta materialskikt, såsom väderskydd och liknande, till en byggnadsställning är att dessa vid stark vind medför en kraftig belastning på byggnadsställningen (och indirekt på byggnaden). Vanligen utförs dessa väderskydd så att de lossnar från ställningen om vinden övergår en viss vindstyrka. Dessa väderskydd är vanligen av ett lättviktsmaterial med mycket ringa bullerdämpande effekt. Skadan

av det lossade materialskiktet på objekt och personer på marken, som träffas av materialskiktet som frigjorts från byggnadsställningen, blir därför vanligen ringa. Vid tyngre materialskikt, såsom i de föreliggande bullerdämpande enheterna, kan denna teknik inte användas då allvarligare skador på personer och föremål, som träffas av de bullerdämpande enheterna på marken, inte kan uteslutas.

Även vid mindre vindstyrkor föreligger problem med konstruktioner såsom väderskydd och liknande vilka ansluts till en byggnadsställning. Exempelvis brukar dessa ligga och slå av och an mot byggnadsställningen vilket i sin tur medför att störande ljud bildas. Vidare kan onödigt slitage uppstå på materialet i väderskyddet när detta ligger och slår mot byggnadsställningen.

Det föreligger även ett problem med att material och anordningar som tas upp i byggnadsställningen och vilka är avsedda att anslutas till byggnadsställningen, såsom de bullerdämpande enheterna som ingår i det föreliggande bullerdämpande systemet, ska kunna sättas upp utan att behöva vändas.

Det huvudsakliga ändamålet med uppfinningen är att skapa ett väsentligt förbättrat bullerdämpande system, vilket är avsett att anslutas till en struktur i anslutning till en bulleravgivande enhet eller område, i förhållande till sedan tidigare kända konstruktioner. Ett ytterligare ändamål med uppfinningen är att skapa ett anslutningsorgan med vilket den bullerdämpande konstruktionen kan fästas till en struktur som exempelvis kan utgöras av en byggnadsställning. Det är vidare ett syfte med uppfinningen att skapa ett bullerdämpande system vilket automatiskt partiellt frigörs från strukturen vid vindstyrkor över en förutbestämd nivå.

Yrkande

DN har i Patentbesvärslätten vidhållit patentansökan med patentkrav som ingavs i samband med överklagandet den 22 mars 2012.

Uppfinningen definieras i patentkrav 1 på följande sätt.

Bullerdämpande system (1), avsett att användas till att reducera buller eller andra typer av störande ljud från minst en bulleravgivande enhet eller från minst ett område innefattande minst en bullerdämpande enhet (2), innefattande minst ett materialskikt (16), vilket är avsett att anslutas till en struktur (3) i den bulleravgivande enhetens närhet samt att den bullerdämpande enheten (2) ansluts till strukturen (3) med anslutningsorgan (27) vilka medger en temporär anslutning av den bullerdämpande enheten (2) till strukturen (3) vars bullerdämpande enhet (2) är sicksack vikbara och är monterbara av en person från insidan av en byggnadsställning **kännetecknat av** att anslutningsorganet (27) innefattar minst ett fäste (28), minst en anläggningsyta (2), minst en anslutningsdel (30) och minst ett låsorgan (34) vilket kan manövreras mellan ett låst och ett icke låst läge med minst ett manöverorgan (35) samt att anslutningsorganen (27) efter den första kanten (12) är förskjutna i förhållande till anslutningsorganen (27) på den motstående kanten (13) samt att anslutningsorganen (27) efter den andra, motstående, kanten (14) är förskjutna i förhållande till anslutningsorganen (27) vilket medför dessa inte kolliderar med varandra vid en sammankoppling av ett flertal bullerdämpande enheter (2) med varandra samt att anslutningsorganets (27) anliggningsyta (29) är förskjuten i förhållande till planet i den anslutningsdelen (30) vilket medger att två sammankopplade bullerdämpande enheters kanter kan läggas omlott.

Grunder

DN har, som Patentbesvärslätten har uppfattat honom, anfört att patentkraven innehåller bestämda uppgifter om vad som söks skyddat, att beskrivningen är så tydlig att en fackman med ledning av den kan utöva uppfinningen och att uppfinningen har uppfinningshöjd i förhållande till känd teknik.

Utveckling av talan

DN har till utveckling av sin talan anfört i huvudsak följande.

I det överklagade beslutet anförs dokumenten D1-D4 och att dessa förtar uppfinningshöjden hos uppfinningen.

I D1 beskrivs en variant av ett bullerdämpande system vilket är avsett att användas för att reducera buller eller andra typer av störande ljud från minst en bulleravgivande enhet eller från ett område. Den bullerdämpande strukturen är avsedd att anslutas till minst en struktur i den bulleravgivande enhetens närhet samt att den bullerdämpande enheten ansluts till strukturen med ett anslutningsorgan vilket medger en temporär anslutning av den bullerdämpande enheten till strukturen. Konstruktionen skiljer sig i mycket stor omfattning från konstruktionen enligt uppfinningen. Konstruktionen kan således inte monteras på en byggnadsställning från insidan av en byggnadsställning som rests mot en byggnad. Konstruktionen går vidare inte på något sätt att läggas omlott i enlighet med uppfinningen. Vidare är det bullerdämpande systemet enligt D1 inte avsett att anslutas till byggnadsställningar i ett flertal våningar. Konstruktionen innefattar vidare en omslutande ram. Anslutningsorganens detaljkonstruktion skiljer sig också i väsentlig omfattning från uppfinningens anslutningsorgan.

I D2 beskrivs en variant av en beklädnad till en byggnadsställning. Beklädnaden innefattar ett flertal enheter vilka kan anslutas till en byggnadsställning. Konstruktionen skiljer sig i väsentlig omfattning från uppfinningen. Exempelvis kan konstruktionen inte monteras till en byggnadsställning enbart av en person som befinner sig inne i det utrymme som ska avskärmas, utan en person måste befinna sig på utsidan av byggnadsställningen vid monteringen. Respektive enhet är vidare inte viktbart anordnad och är i mycket begränsad omfattning bullerdämpande. Vidare kan en risk för att respektive enhet rasar ner i samband med stark vind föreligga. Anslutningsorganens anliggningsyta är inte förskjutna i förhållande till den anslutande delen. Konstruktionen enligt D2 skiljer sig i väsentlig omfattning från uppfinningen.

I D3 beskrivs en variant av ett väderskydd till en byggnadsställning. Väderskyddet består av ett flertal enheter vilka kan anslutas till en byggnadsställning. Konstruktionen enligt D3 skiljer sig i väsentlig omfattning från uppfinningen. Exempelvis utgörs konstruktionen enligt D3 av ett väderskydd vilket är avsett att monteras på insidan eller utsidan av en byggnadsställning. Konstruktionen kräver vidare att minst en person befinner sig på utsidan av väderskyddet, i förhållande till det

utrymme som ska väderskyddas, i samband med monteringen av väderskyddet till byggnadsställningen. Vidare kan inte respektive enhet monterats så att denna läggs omlott i förhållande till minst en andra enhet. Konstruktionen har även nackdelen att denna innefattar lösa delar vilka i samband med montering och demontering lätt kan ramla av.

D4 visar en variant av takkonstruktion med skyddande plattor vilka är avsedda att anslutas till en struktur. Konstruktionen skiljer sig i mycket stor omfattning från uppfinningen. Den är olämplig att använda till byggnadsställningar. En risk föreligger att användaren tappar lösa detaljer i samband med monteringen av beklädnaden.

Uppfinningen enligt patentkrav 1 har uppfinningshöjd i förhållande till vad som tidigare är känt och med de nya patentkravens lydelse har övriga brister åtgärdats.

Den i det överklagade beslutet framförda bedömningen att vissa delar av beskrivningen är svårbegriplig bestrids.

DOMSKÅL

Av 8 § patentlagen följer att patentkrav ska innehålla bestämda uppgifter om vad som söks skyddat.

Patentkrav 1 avser ett bullerdämpande system och är således ett s.k. anordningskrav. Ett sådant patentkrav ska i normalfallet utformas så att anordningen, så som den skulle framträda i framställt skick, karakteriseras genom uppgifter om dess sammansättning eller konstruktiva detaljutformning, varvid den närmare karakteriseringen kan ske genom detaljernas funktion (se NU 1963:6 sid. 187).

I patentkrav 1 anges att den eller de i det bullerdämpande systemet ingående bullerdämpande enheterna ”är monterbara av en person från insidan av en byggnadsställning” vilket överensstämmer med vad som i beskrivningen anges som en fördel med uppfinningen. Den aktuella bestämningen är av funktionellt slag. För att en sådan bestämning ska vara tillåten, och definitionen av uppfinningen anses vara tydlig, krävs

bl.a. att fackmannen med hjälp av sina allmänna kunskaper och vad som anges om uppfinningen i patentansökan utan svårighet förstår hur funktionen kan uppnås (jfr t.ex. T 720/92, punkt 3.1.3 (v) och T 68/85, punkt 8.4.3 från Europeiska patentverkets besvärskamrar).

Av patentansökans beskrivning och patentkrav framgår inte vad det är hos det bullerdämpande systemet som skulle medföra att en bullerdämpande enhet är monterbar från insidan av byggnadsställningen. Fackmannen bedöms inte heller utifrån sina allmänna kunskaper utan svårighet kunna sluta sig till vad det är hos det bullerdämpande systemet som medför denna egenskap eller hur den skulle kunna uppnås. I sammanhanget har klaganden med hänsyn till tekniken enligt D2 och D3, vilka visar lösningar där en enhet som ska monteras på en byggnadsställning har anslutningsorgan enbart på den mot byggnadsställningen vända sidan, anfört att dessa enheters montering kräver att en person befinner sig på utsidan av enheten. Det framstår därmed som att det uppfunna systemet skulle kräva något mer än att den bullerdämpande enheten är försedd med anslutningsorgan på den mot byggnadsställningen vända sidan för att uppnå den avsedda funktionen. Den nämnda bestämmningen är av ovanstående skäl oklar.

I patentkrav 1 anges vidare att ” att anslutningsorganen (27) efter den första kanten (12) är förskjutna i förhållande till anslutningsorganen (27) på den motstående kanten (13) samt att anslutningsorganen (27) efter den andra, motstående, kanten (14) är förskjutna i förhållande till anslutningsorganen (27)”. Det framgår inte av patentkravet var i systemet den första respektive andra kanten är anordnad och inte heller var de anslutningsorgan som ”anslutningsorganen (27) efter den andra, motstående, kanten” är förskjutna i förhållande till är anordnade varför patentkravet är oklart även i denna del.

Slutligen innehåller patentkrav 1 bestämmningen ” att anslutningsorganets (27) anliggningsyta (29) är förskjutna i förhållande till planet i den anslutningsdelen (30)”. Denna utformning ska enligt patentkravet medge att två sammankopplade bullerdämpande enheters kanter kan läggas omlott. I patentkravet förekommer även uppgiften att anslutningsorganet innefattar ”minst ett fäste (28), minst en anliggningsyta (2), minst en anslutningsdel (30) och minst ett låsorgan (34) vilket kan manövreras

mellan ett låst och ett icke låst läge med minst ett manöverorgan (35)” utan att närmare precisera hur dessa delar förhåller sig till varandra. Med hänsyn till de uppgifter som finns i patentkravet om anslutningsorganet framstår det som oklart hur anslutningsorganet ska vara utformat.

Sammanfattningsvis kan patentkrav 1 redan med avseende på dessa bestämmingar inte anses innehålla bestämda uppgifter om vad som söks skyddat.

På grund av ovanstående skäl kan överklagandet inte bifallas.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (Formulär A)

I avgörandet har deltagit patenträttsråden Peter Strömberg, ordförande, Anders Brinkman, referent, och Yvonne Siösteen. Enhälligt.